

بررسی رفتار و تعیین ضریب رفتار پیشنهادی قاب های خمشی فولادی

مجهز به میراگر فلزی جاری شونده

هاشم شریعتمدار¹، سیدحمیدعادل بایگی²

1-دانشیار، گروه مهندسی عمران، دانشگاه فردوسی مشهد

2- دانشجوی کارشناسی ارشد سازه، دانشگاه فردوسی مشهد

s.hamidaghel@gmail.com

خلاصه

در این مقاله تأثیر گونه ای از سیستم های اتلاف انرژی غیرفعال یعنی میراگرهای فلزی جاری شونده بر عملکرد لرزه ای قاب خمشی متوسط فولادی مورد بررسی قرار گرفته است. بدین منظور، سه نوع سازه مختلف به روش های معمول، طراحی و سپس در نرم افزار OpenSees مدل سازی شدند. در ادامه روی این مدل ها تحلیل استاتیکی غیرخطی و نیز تحلیل دینامیکی تاریخچه زمانی خطی و غیرخطی با استفاده از شتاب نگاشت های مقیاس شده ی زلزله های واقعی ال سنترو، منچیل، ناغان و طیس انجام گرفت. بر مبنای تحلیل های به انجام رسیده، ضریب رفتار R برای سازه ها و ضریب رفتار R برای میراگرهای الحاقی محاسبه و دیده شد که مطابق انتظار سازه های مجهز به میراگرهای لزجی ضریب رفتار بزرگ تری نسبت به سازه های بدون میراگر دارند. در ضمن تطابق بسیار خوبی میان نتایج حاصل از تحلیل های استاتیکی و دینامیکی غیرخطی مشاهده شد. نتایج تحلیل دینامیکی غیرخطی انجام شده در مجموع نشان دهنده رفتارهای مناسبی در سازه های مجهز به میراگر همچون شکل پذیری بیشتر، رفتار توأمان برشی و خمشی در سازه های با زمان تناوب بالا، توزیع مناسب تر انرژی هیستریز در ارتفاع سازه و کاهش مقادیر پاسخ لرزه ای سیستم بود.

کلمات کلیدی: میراگر فلزی جاری شونده، ضریب رفتار، پاسخ لرزه ای، تحلیل استاتیکی غیرخطی، تحلیل دینامیکی تاریخچه ی زمانی غیرخطی

1. مقدمه

به طور کلی ساختمان ها دارای میرایی ذاتی کمی بوده و تحت نیروی زلزله وارد محدوده ی غیر ارتجاعی شده و آسیب پذیری باشند. برای اتلاف انرژی زلزله و کاهش ارتعاشات سازه ها در نتیجه ی آن کاهش خسارات مالی و جانی، وسایل کنترلی در سازه ها به کاررفته اند. این ابزارهای کنترلی رامی توان بر اساس روش جذب انرژی به غیرفعال، فعال، نیمه فعال و ترکیبی (دوگانه) تقسیم کرد. استفاده از سیستم های جذب کننده ی انرژی اولین بار پس از زلزله Loma Prieta (1989) مطرح شد. در سال 1997 *Soong* و *Dargush* تاریخچه ای از انواع سیستم های جاذب انرژی ارائه نمودند [1]. در سال 1998، *Soong* و *Constantinou* نحوه ی طراحی المان های به کاررفته در این سیستم ها را برای مقابله بانبروهای جانبی زلزله ارائه نمودند. بر مبنای تلاش های به انجام رسیده و نتایج حاصل از کاربرد سیستم های جاذب انرژی، ضوابط معتبری چون: دستورالعمل ارائه شده توسط انجمن *SEAONC* در سال 1992 در خصوص استفاده از روش غیرخطی در سازه های مجهز به سیستم های جاذب انرژی، گزارش انجمن *SEAOC* در سال 1994 در خصوص کاربرد سیستم های جاذب انرژی در ساختمان های جدید، و نیز دستورالعمل های دیگری جهت ارزیابی سازه های مجهز به سیستم های جاذب انرژی نظیر: *FEMA356*، *ATC19* و *ATC34* ارائه گردیدند [2-6].

یکی از موثرترین مکانیزم های موجود برای استهلاک انرژی وارد بر سازه به هنگام زلزله، بهره گیری از تغییر شکل غیرکشسان مواد فلزی می باشد. ایده ی بکارگیری میراگرهای فلزی جاری شونده به صورت مجزا به عنوان جاذب بخش بزرگی از انرژی لرزه ای، با کار پژوهشی و آزمایشگاهی *Kelly* و همکاران (1972) و نیز *Skinner* و همکاران (1975) شکل گرفت [1]. میراگر های فزاینده سختی و میرایی (ADAS) فزاینده سختی و میرایی مثلثی (TADAS) دو گونه ی رایج و متداول میراگرهای تسلیم فلزی می باشند، که اولین بار توسط *Tsai* و همکاران مورد بررسی قرار گرفتند [7]. یکی از مهم ترین پارامترهای مؤثر در رفتار قاب های مجهز به میراگرهای فلزی جاری شونده، مستقل بودن رفتار هیسترتیک آنها نسبت به سرعت است که می تواند رفتار چرخه ای پایداری رادری داشته باشد. نمونه ی رفتار چرخه ای این میراگر تحت آزمایش و نیز رفتار چرخه ای ایده آل آن بر مبنای مطالعه ی تهرانی زاده در شکل (1) نشان داده شده است [8].